

Fra Sykursuset: 14 Livstykke, 4 Par Benklæder, 9 Skørter, 4 Stkr. Natlinned, 4 Sæt Herretøj, 15 Bluseliv, 13 Nederdele, 7 Drengelbluser, 18 Par Drengelbenklæder, 6 Sæt Drengetøj, 8 Stkr. Overtøj, 14 Børnekjoler og 2 Spadseredragter. — Desuden 20 Bluseliv af nyt Tøj. Nævnte Ting er forarbejdet af Kursus-Deltagerne og er udelukkende kommet dem til gode.

Fra Foreningens Sykreds er der udgaaet:

31 Stkr. Linned, 24 Par Benklæder, 15 Livstykke, 23 Skjorter, 10 Forklæder, 7 Par Drengelbenklæder, 6 Drengelbluser, 5 Skørter, 22 Børnekjoler, 4 Børneliv, 4 Bluseliv, 18 Par Strømper og 25 Par Kludesko.

Enkelte af de ovennævnte Genstande er syet af Medlemmer indenfor Foreningen, men langt den overvejende Del er udført af Kvinder, der trængte til at tjene noget. Udgifterne til Materialet har væ-

ret 150 Kr., og til Betaling for udført Arbejde er medgaaet 120 Kr.

Af nye færdige Genstande har vi modtaget 9 Par Damebenklæder, 2 Sæt Herreundertøj, 5 Uldtrøjer, 6 Forklæder, 6 Par Børnebenklæder, 6 Kyser og en Del Huer.

Th. Lang.



Selma Lagerlöfs Optagelse i Det svenske Akademi d. 20. Decbr. 1914.

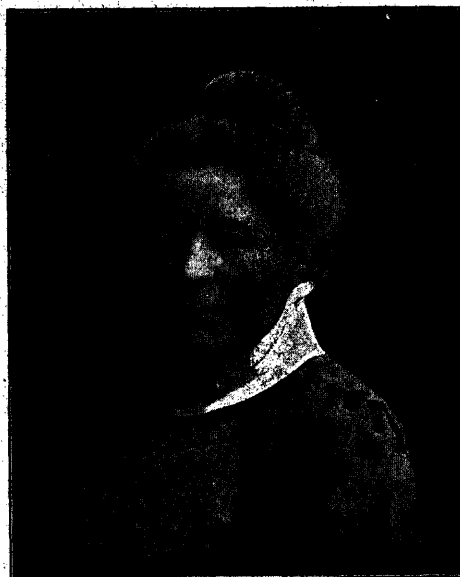
(Efter Ellen Klemm i »Hertha«).

I Børssalens Midte staar det aflange, firkantede Bord med atten brændende Lys, atten Glas med Sukkervand og omgivet af atten tomme, ventende Stole. Rundt om et festklædt, forventningsfuldt Publikum, som uroligt spørger sig selv: »Kommer hun?»

Der har gaaet det Rygte, at Selma Lagerlöf er syg og ikke kan indfinde sig paa sin Festedag.

Det gamle Dalkarleu i sit pynkelige, hvide Hylster slaar syv klingende Slag. Straks efter træder de kongelige Herskaber ind.

Saa slaaes Dørene op til de indre Rum, og ud træder Medlemmerne af Det svenske Akademi, to og to, bukker for de kongelige Herskaber og indtager deres Pladser. Formanden for dette Aar, K. A. Melin, og den blivende Sekretær, E. A. Karlfeldt, sidder overfor hinanden hver ved sin Borden, ved Bordets Langsider i nummererede Lænestole sidder Biskop Schéele, Professorerne Tegnér, Söderwall, Schück og Hjärne, Præsident Afzelius, Sven Hedin og Per Hallström. Flere er de i Øjeblikket ikke, de atten, og Lyse brænder udfor tomme Pladser.



Selma Lagerlöf.

Kommer hun? spørger man igen sig selv, medens Hr. Melin gør Rede for Akademiets Boligspørgsmaal, som er ordnet saa ædelmodigt af Frøken Magna Sunnerdahl. Derefter kommer Meddelelsen om, at Akademiet efter A. T. Gellerstedt har indvalgt Doktor filosofiæ Selma Lagerlöf.

Sekretæren rejser sig. Der gaar et Sus igennem Salen. Endelig!

Fremad Gangen mellem Tilskuerne kommer hun ved Karlfeldts Arm. Den sorte Dragt

bølger blødt omkring hendes statelige Skikkelse, det mægtige Digterhoved bærer hun, som om det tyngedes let under det sølvgraa Haars Krone.

Levnedsskildringen af Forgænger, som hun staar der ved Bordets øverste Ende og læser op, er en Vision, et Digt, helt og holdent Selma Lagerlöfsk.

Skønnere kunde ikke Livssagen om »Fuglenes og Blomsternes Digter« fortælles. Mere akademisk grundigt vistnok, men aldrig saa forstaaende og kærligt. »Hans Rige var ikke af samme Verden som de andres,« hun tog alle Tilhørerne med sig ind i hans lyse Vaarrige.

Da hun har sluttet, byder Akademiets Formand hende velkommen i den litterære Kreds. »Selma Lagerlöf, dette Navn lyder godt i svenske Øren,« siger han.

Ja, det lyder godt. Der behøves ikke Ord og Lovtaler over det. Det lyder med en egen stærk Klang, det lyser omkring det af dets egen Glans.

Som Kejserinde i Digtningens Rige, vor poeta laureata, indtager Selma Lagerlöf sin Plads i Det Svenske Akademi.

